

[Undervisningsministeren.]

vedrørende virksomheden bl. a. fra statens teknisk-videnskabelige forskningsråd med hensyn til omfanget og karakteren af det, der foregår på atomstationen. Sagen blev taget op af regeringen dels i et udvalg med repræsentanter fra forskningsrådet, Industrirådet og atomenergikommissionen under økonomiministerens ledelse, dels derefter i økonomiudvalget. Der var almindelig enighed om, at atomforsøgsvirksomheden på Risø måtte fortsætte, og med dette som udgangspunkt henstillede regeringen til atomenergikommissionen, at det mellem atomenergikommissionen, el-værkerne og den interesserede industri allerede indledte undersøgelsesarbejde fremmedes mest muligt. Der er iværksat driftsøkonomiske undersøgelser, og jeg tror, dette undersøgelsesarbejde kan afsluttes med et motiveret arbejdsprogram for Risø i femåret 1965-66 til 1969-70, et program, som snart kan foreligge; endvidere kan der foreligge overslag over forventede samlede udgifter og personalebehov. Arbejdet, i hvilket naturligvis de danske el-værker spiller en væsentlig rolle, er i fuld gang, og jeg regner med, at det kan afsluttes i dette finansår, således at man på den måde kan tage stilling til den samlede virksomhed på Risø. Det var, hvad det ærede medlem efterlyste, og det tror jeg alle er interesseret i bliver muligt.

Jeg vil gerne føje den bemærkning til som min opfattelse, at den danske indsats inden for dette nye videnskabelige område ingenlunde er overdimensioneret, hverken i forhold til landets økonomiske og personelle ressourcer eller i forhold til den indsats, der gøres andetsteds. Det er en forudsætning for den nødvendige industrielle indsats, at videnskab og teknisk forskning er på højde med den udvikling, der karakteriserer samfundet i dag, og Risø indgår på meget værdifuld måde i disse bestræbelser.

Poul Møller: Jeg kan ganske bekræfte den fremstilling, den højtærede finansminister gav af det samråd, han har haft med statsrevisorerne om dette års praksis vedrørende tillægsbevillingsloven.

Jeg vil også gerne understrege, at vi fra statsrevisorerens side har lagt megen vægt på, at finansministeren vil indfri sit tilsagn til os, når man nu har valgt denne frem-

gangsmåde, så vi får så gode regnskabsmæssige oplysninger som overhovedet muligt, og således at arbejdet kan skride frem rettidigt til folketinget. Samtidig vil jeg imidlertid beklage, at man har valgt denne fremgangsmåde i år. Jeg beklager, at man i hvert fald ikke har rettet sig efter og bøjet sig for flere partiers henstilling i udvalget om at vende tilbage til den tidligere praksis; men herved er der jo intet at gøre i øjeblikket.

Vi, der ikke er medlem af finansudvalget, har med interesse lyttet til de oplysninger, der er fremkommet fra talerstolen vedrørende statsfinansernes stilling i det finansår, vi er gået ud af, og for hvilket tillægsbevillingslovforslaget vedtages, og også vedrørende stillingen i de følgende år.

Det er først og fremmest disse oplysninger, der kalder mig frem til en beklagelse af, at finansministeren ikke, som man gjorde i gamle dage, ved tillægsbevillingslovforslagets fremsættelse kunne give en oversigt i fremsættelsestalen, så at vi alle fik den og ikke skulle prøve på at opfatte tallene i farten under det ærede medlem hr. Kaj Andresens og den højtærede finansministers mundtlige fremstilling af sagen.

Så vidt jeg nu forstod disse tal, var der opnået et kasseoverskud på 790 mill. kr. mod, så vidt jeg husker, de budgetterede 500 mill. kr., og en del af dette kasseoverskud var opnået ved mindre udgifter på anlægsarbejderne, end man havde regnet med, så vidt jeg kunne skønne et beløb på omkring et par hundrede millioner kroner. Muligvis — og jeg erkender, at finansministeren tog det forbehold — drejer det sig kun om udgifter, der kommer ind i supplementsperioden, således at de alligevel vil figurere i statsregnskabet. Selv med denne mulighed taget i betragtning vil jeg erindre den højtærede finansminister om en lang debat, vi havde i fjor, en debat, der startede i udvalgsværelse nr. 50 den 28. februar i fjor vedrørende helhedsløsningen. Dér drøftede vi statsfinansernes stilling, og det ærede medlem hr. Henry Christensen og jeg gjorde flere gange forsøg på, om man ikke ved en gennemgang af anlægsarbejderne kunne nå dertil, at statens udgifter ved en realistisk budgettering ikke behøvede at blive så høje, som de var budgetteret, det beløb, som den højtærede finansminister ønskede dækning